

[Knud Jespersen.]

men på det, man så triumferende, men uberegtiget, kalder langtidsløsninger.

Brusvang (CD):

Må jeg på mit partis vegne først lige gøre en bemærkning til hr. Kjeld Olesen i anledning af omtalen af hr. Erhard Jakobsens indlæg. Jeg synes, det er rigtigt at præcisere, hvad det var for en tanke, der lå bag ved hr. Erhard Jakobsens udtalelse. Det er jo en kendsgerning, at det stykke papir, vi har foran os, det indeholder ikke ordene ØD. Det er også en kendsgerning, at der blev ikke gjort noget forsøg på fra regeringens side at få ØD med, og da det papir, vi har, den aftale, vi har, er meget omfattende, dækker næsten hele den økonomiske politik og den drejer sig om 3 år, så tager vi altså den kendsgerning, at det ikke står der, som udtryk for, at socialdemokratiet realistisk har vurderet, at det nok ikke bliver aktuel politik i de 3 år. Andet og mere ligger der for så vidt ikke i dette. Det var altså denne meget virkelighedsnære, jordnære, vurdering, som hr. Erhard Jakobsen gerne ville udtrykke sin anerkendelse for.

Til folketingsbeslutningen om at fastholde afdæmpning af stigningstakten for priser, indtægter m. v. dette:

Det er centrum-demokraternes vurdering, at det, der virkelig virker her, det er de investeringsfremmende og erhvervsfremmende foranstaltninger, som vi har i aftalen i øvrigt. Derfor finder vi ikke, det er forkert, at der er en principbestemmelse om, hvordan vi skal reagere, hvis der kommer et for stort skred i pris-, indtægts- og omkostningsniveau. Det er ikke sagt særlig præcist, men her er jeg enig med hr. Kjeld Olesen i, at det kan næppe siges mere præcist, for havde man sagt det mere præcist, så ville det være blevet de rene skrivebordsteorier. Det, der alligevel for mig at se er det vigtige, er dette, at forligspartierne med disse formuleringer har dokumenteret deres fælles gode politiske vilje, båret altså af et bredt flertal, til at handle. Det er det moment, der bør skabe tillid i erhvervslivet.

Om momsnedsettelsen dette: ved forhandlingernes indledning gjorde vi opmærksom på fra centrum-demokraternes side, at vi i denne situation nok ville have foretrukket en ret så omgående nedsættelse af de

direkte skatter i stedet for. Jeg ser også, at Butikshandelens Fællesraad i sin skrivelse af 1. september har fremført det samme synspunkt. Men all right, det var der altså ikke flertal for blandt forligspartierne.

Der er en enkelt ting i forbindelse med momsnedsettelsen, som er en alvorlig skønhedsfejl efter vor opfattelse, nemlig at man har undtaget bilerne. For det første mener vi, man har helt overdrevne forestillinger om, hvor meget det egentlig ville have belastet betalingsbalancen. Vi ved jo alle sammen, at det er kun den mindste del af en bils pris, som er den egentlige importpris. Vi finder altså, det var forkert, at man tog det ud. Det strider helt imod vor politik, at en sådan bestemmelse står der. På den anden side har man ikke gjort bilerne dyrere. Man har ladet dem stå med den pris, de har, og vi finder ikke, at det ville være rigtigt at tage det store slagsmål om bilerne i denne ekstraordinære samling. Derfor ønsker vi i stedet at fremsætte vort forslag om en afvikling af registreringsafgiften, mod at man samtidig sætter benzinafgiften op her til oktober. Vi finder det rigtigere at tage konfrontationen om disse synspunkter dér og ikke i en ekstraordinær samling, der drejer sig om bekæmpelse af arbejdsløsheden.

Centrum-demokraterne har tidligere givet udtryk for, at vi i givet fald gerne ville have benyttet en momsforhøjelse til at få de direkte skatter ned. Det har givet anledning til, at hr. Glistrup i sit indlæg forleden dag kritiserede os for, at vi nu kunne stemme for, at momsen blev sat ned. Men vor vurdering af momsen er netop den, at momsen er bare et redskab; det er et redskab, som man i en højkonjunktur kan bruge til at dæmpe højkonjunktoren, og det er også et redskab, som man i en lavkonjunktur, altså ved at sætte momsen ned, kan bruge til at accelerere den økonomiske aktivitet. Momsen som sådan er bare et redskab, hvad enten man sætter den op eller man sætter den ned.

Forslaget om de 200 mill. kr. til boligmodernisering er et forslag, hvor vi er ganske enige i sigtet, men vi må stadig væk beklage, at man bruger denne særlig besværlige metode med ansøgninger og godkendelser, inden man får det pågældende tilskud. Vi havde foretrukket, at det var sket simpelt hen ved, at man havde vedlagt regningen for disse reparationsarbejder og så trukket belø-